

وهسیه تنامه‌ی پیشه‌وای نهر قازی محهمه‌د

له دوا ساته‌کانی ژیان‌دا

بسم‌الله الرحمن الرحيم

رۆله و برا عه‌زیزه‌کانم! برا به‌ش خوراوه‌کانم، میله‌ته زوالم لی‌کراوه‌که‌م! وام له دوایین ساته‌کانی ژیان‌دا، چه‌ند نامۆژگاری‌یه‌کتان ده‌که‌م، وهرن به‌خاتری خوا چیتر دوژمنایه‌تیی یه‌کتیری مه‌که‌ن؛ یه‌ک بگرن و پشتتان وه‌یه‌کتیری بده‌ن، له به‌رابهر دوژمنی زۆردارو زالم بوه‌ستن، خۆتان به‌خۆراییی به‌دوژمن مه‌فرۆشن، دوژمن ههر ئه‌وه‌نده ئیوه‌ی ده‌وی، تا کاری خۆتان پی‌جیبه‌جی ده‌کاوه‌ت به‌زه‌یی پیتان‌دا نایه؛ له ههر هه‌لیک‌دا بی، قه‌ت لی‌تان نابووری.

دوژمنانی گه‌لی کورد زۆرن، زالم، زۆردارن؛ بی‌به‌زه‌یین؛ ره‌مزی سه‌رکه‌وتنی ههر گه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌ک، یه‌کگرتن و یه‌کبوونه؛ پشتگیری ته‌واوی میله‌ته. ههر میله‌تیک یه‌کیه‌تیی و ته‌بایی نه‌بی، ههر ده‌م ژێرده‌ستی دوژمنانی ده‌بی، ئیوه‌ گه‌لی کورد! هیچتان له گه‌لانی سه‌ر ئه‌م گۆی زه‌ویه‌ که‌متر نیه، به‌لکوو له‌پیاوه‌تی و غیره‌ت و لی‌هاتوویی؛ له زۆر له‌و گه‌لانه‌ی رزگار بوون له‌پیشترن. ئه‌و میله‌تانه‌ی که‌ له‌ چنگی دوژمنه زۆرداره‌کانیان رزگاریان بوو، وه‌ک ئیوه‌ن؛ به‌لام ئه‌وانه‌ی خۆیان رزگار کردوه، یه‌کیه‌تییان له‌ نیوان‌دا هه‌بووه؛ با ئیوه‌ش وه‌کوو هه‌موو گه‌لانی رووی زه‌وی، چیتر ژێرده‌ست نه‌بن؛ ههر به‌ یه‌کگرتن و سه‌سوودی به‌یه‌ک نه‌بردن و خۆنه‌فرۆشتن به‌ دوژمنان له‌ دژی نه‌ته‌وه‌که‌مان ده‌توانن رزگار بن.

براکانم! چیتر فریوی دوژمن مه‌خۆن؛ دوژمنی کورد له‌ ههر ره‌نگ و ده‌سته‌و قه‌ومیک بی‌ت، ههر دوژمنه، بی‌روحه‌مه، بی‌ویژدانه؛ روحمان پی‌ناکا، به‌یه‌کتارتان به‌کوشته‌ ده‌دا؛ ته‌ماحو وه‌به‌ر ده‌نی؛ به‌ درۆ و فرۆفیل به‌گژی یه‌کترودا ده‌کا؛ له‌ناو هه‌موو دوژمنه‌کانی گه‌لی کورد، دوژمنی عه‌جه‌م له‌ هه‌موویان زالم‌ترو مه‌لعوونترو خوانه‌ناسترو بی‌به‌زه‌بیتره؛ له‌ هیچ تاوانیک به‌رانبه‌ر به‌ گه‌لی کورد ده‌سته‌ ناگی‌ریته‌وه؛ ههر به‌ درێژایی میژوو له‌ گه‌ل گه‌لی کورد، غه‌ره‌زو کینه‌ی ریشه‌داری هه‌بووه‌ هه‌یه‌تی. ته‌ماشاکه‌ن، بروانن ته‌واوی گه‌وره‌ پیاوانی گه‌له‌که‌تان، له‌ سمایل ئاغای شکاکه‌وه‌ بگره؛ تا جه‌وه‌هر ئاغای برای و هه‌مزه‌ ئاغای مه‌نگورو چه‌ندو چه‌ندین مرۆفی دیکه، ههر هه‌موویان به‌ فریودان، ئارامیان کردنه‌وه‌و خه‌لکیان له‌ پشت کردنه‌وه‌و ئینجا زۆر نامه‌ردانه، کوشتیانن؛ هه‌موو ئه‌وانه‌یان به‌ سویندو قورئان فریو دان که‌ گویا عه‌جه‌م نییه‌تی خیری

له گه لیان دا هه یه و چاکه یان له گه ل دا ده کات، به لام هه ر کورده خو ش باوه ره و به سویندو سوژی عه جه م فریوی خواردوه و باوه ری پی هیناون؛ که چی تا ئیستاش به دریژی میژوو، که س نهیدیوه تا کوو جاریکیش عه جه م به سویندو واده و ئه و په یمانانه ی که به سه رانی کوردی داوه، وه فای پی بکا و واده کانی له گه ل کورد به جی بگه یه نی؛ هه ر هه مووی درۆ و فروفیل بووه. جا و من وه کوو برایه کی چووکه ی ئیوه، له ریگای خوادا، بۆ خاتری خودا پیتان ده لیم: یه کتر بگرن و قهت پشتی یه کتر به رمه دن. دنیایا بن ئه گه ر عه جه م هه نکو پیتان بداتی، دیاره ژه هری تی کردوه. به سویندو به لینی درۆی عه جه م فریو مه خۆن؛ که ئه گه ر هه زار جار ده ست له قورئانی پیروزیش بدا و به لیتان پی بدا، دنیایا بن مه به سستی فریودانی ئیوه یه، تا وه کوو فیلیکتان لی بکا.

وا من له دوایین ساته کانی ژیانم دا به خاتری خودای گه وره ئاموژگاریتان ده که م، پیتان ده لیم و خوا بۆ خو ی ده زانی که من ئه وه ی له ده ستم هات، به سه رو به گیان و تیگوشان، به ئاموژگاری و رینویتی و ریگه ی راست نیشاندانی ئیوه، دریغیم نه کردوه. ئیستاش له و ساته دا و له و بارودوخه دا، دیسان پیتان راده گه یه نم که چیت فریوی عه جه م نه خۆن و باوه ره به سویندو ده ست له قورئان دان و به لینی و سوژه کانیان مه که ن. چونکه عه جه م نه خوا ده ناسن و نه باوه ریان به خوا و پیغه مبه ر هه یه و نه باوه ریان به روژی قیامهت و حساب و کیتاب هه یه. له لای ئه وان ئیوه هه ر له به ر ئه وه ی که کوردن، با موسلمانیش بن، تا وانبارو مه حکومن، بۆ وان دوژمنن؛ سه رو مال و گیانتان بۆ ئه وان حه لاله و به غه زای ده زانن، به لیتم وانه بوو من برۆم و ئیوه به ده ست ئه و دوژمنه دلره شانوه به جی به لیم، زۆر جاریش بیرم له رابردوو گه وره پیاوانمان کردۆته وه، که عه جه م به فریو سویندو درۆ حیهله گرتوو یانن و کوشتوو یانن، چونکه له مهیدانی نه به ریدیا پینان نه وه ستان و نه یان توانیوه له به رانبه ریان دا رابوه ستن، ناچار به درۆ و فروفیل هه لیان خه له تاندوون، کوشتوو یانن.

من ئه وانم هه ر هه موویان له بیر بوو؛ قهتیش باوه رم به عه جه مان نه کردوه؛ به لام عه جه م له پیش گه رانه وه یان بۆ ئیره چه ندین جار وه لام و راسپارده یان به نامه و به ناردنی که سی ناوداری کوردو فارس به دانی به لینی و په یمانی یه کجار زۆرو بۆره وه که ده وه له تی عه جه م و شا خو ی نه تی خیریان هه یه و ئاماده نین ته نانهت دلۆپیک خوین له کوردستان برژی.

ئیتا ئیوه ئه نجامی به لینه کانیان به چاوی خو تان ده بینن؛ ئه گه ر سه رانی هۆز و عه شیرته کورده کانمان خیانه تیان نه کردبا و خو یان به حکومه تی عه جه م نه فرۆشتبا، ئیته و ئیوه و کۆماره که مان وای به سه ر دا نه ده هات.

ئامۆزگاری و دەسیەتم ئەوەیە: با مندالە کانتان بخوینن، چونکە ئیمە ی میللەتی کورد
هیچمان لە میللەتانی دیکە کەمتر نیە، ئیلا خویندن نەبێ؛ بخوینن بۆ ئەوەی لە کاروانی
گەلان دوا نەکەون، هەر خویندن چەکی کوشندە ی دوژمنە.

دانیای بن و بزانی ئەگەر تەبایی و یەگرتن و خویندەواریتان باش بێ؛ زۆر باشیش بەسەر
دوژمنانتان دا سەردەکەون، ئیو نابی بە کوشتنی من و براو ئامۆزاکانم چاوتان بترسی،
هیشتا دەبێ زۆر کەسی دیکە ی وەکوو ئیمە لە و ریگایەدا [گیانی خۆیان] بەخت بکەن؛ تا
دەگەنە ئاوات و مەبەستتان.

دانیام لە دوا ی ئیمەش زۆر کەسی دیکە هەر بە فیل و دوو پووی لە بەین دەبرین.

دانیام زۆر لەوانە ی لە دوا ی ئیمەش دەکەونە داوی فرۆفیلی عەجەمان، لە ئیمەش
زاناتر و لیھاتووتر دەبن، بەلام هیوادارم کوشتنی ئیمە ببیتە پەندو عیبرەت بۆ دلسۆزانی
گەلی کورد. دەسیەتیکی دیکەم بۆ ئیو ئەوەیە کە لە خوی گەورە داوا بکەن، هەر
چیەکتان بۆ سەرفرازی ئەو گەلە کرد، کۆمەکتان لە ئەو بۆ بێ؛ دانیام خوی گەورە
سەرتان دەخا و کۆمەکتان دەکا. رەنگە بلین ئە ی بۆ من سەرنەکەوتم، لە وەلام دا دەلیم؛
بەو خویە من سەرکەوتووم؛ چ نیعەتیک و چ سەرکەوتنیک لە وە گەورەترە کە ئیستا و
من لە ریگە ی گەل و میللەت و ولاتە کەم دا، سەرو مال و گیانم لە پیتاوی ئەودا دادەنیم،
باوەر بکەن من خۆم لە دلمەو و ئارەزووم بوو، ئەگەر مردم بە مەرگی بمرم کە لە
حزوری خوا و رەسوولی خوا و گەل و میللەتە کەم دا، روو سوور بم؛ بۆ من ئەو مەرگە
سەرکەوتتە.

خۆشەویستەکانم! کوردستان مالی هەموو کوردیکە؛ هەر وەکوو لە مالە وەدا ئەندامانی
ئەو مالە هەر کەس لە هەر جۆرە کارو کردەو وەیە کدا دەیزانی، ئەو کارە ی پێ دەسپێرن،
ئیتەر کەس مافی چا و چنۆکی پێ نیە، کوردستانیش هەر ئەو مالە یە؛ ئەگەر زانیان
کە سینک لە ئەندامانی ئەو مالە کاریکی لە دەست دێ؛ لێ گەپێن با بیکا. ئیتەر نابی بەرد
بخەنە سەر ریی و نابی بەو دگیر بن کە یەکیک لە ئیو بەرپرسیارەتی گەورە ی
بە دەستەو یە. ئەگەر کاری گەورە کەوتۆتە سەر شانی کە سینکو بەرپۆوە ی دەبا، دیارە
لێ دەزانی و بەرپرسیارەتی گەورە تریش [ی] لە بەرانبەر ئەو ئەرکە دا هە یە.

دانیابە برا کوردە کەت هەر چاکترە؛ دوژمن کینە ی لە دلەو ئەگەر من بەرپرسیارەتی
گەورەم لە سەر شانی نەبوایە، ئیستا لە ژێر داری سیدارەدا رانە دەو و ستام. بۆیە نابی
لە گەل یە کتری دا چا و چنۆک بن. ئەوانە ی فەرمانی ئیمە یان بە جێ نە دە گە یاند، نە ک هەر
فەرمان جییە جێ نە کردن، بە لکوو بە تەواوی دوژمنایە تییان دە کردین، لە بەر ئەوە ی
خۆمان بە خزمە تکاری خە لکی خۆمان دە زانی، ئیستا ئەوان لە نیو مال و مندالی خۆیان،

له شیرین خودان، به لام ئیمه به ناوی خزمه تکردن به میللهت، وا له ژیر داری سیدارهین و خهریکم دوایین ساته کانی ژیانم بهم وهسیهت نامهیه تهواو دهکهم؛ جائه گهر منیش بهرپرسیاره تی گهرهم له سهر شان نه بووایه، ئیستا منیش وهک ئیوه له ناو خاوخیزان و مالی خۆم له شیرین خودا ده بووم، ئه وهی که ئامۆژگاریتان بۆ دواي خۆم دهکهم، ئه مهش یه کیکه لهو بهرپرسیاره تیانهی که له سهر شانمه، دلنیا م ئه گهر که سیکی دیکه له ئیوه؛ بهرپرسیاره تی یه کانی منی وه ئه ستۆی خۆی گرتبا، ئیستا ئه و له شوپتی من له ژیر سیداره ده بوو. وا من به مه بهستی رهزایه تی خودا و به پپی بهرپرسیاره تی سهرشانم، وه کوو کوردیکی خزمه تکاری گهل له ریگای کاری چاکدا (امر بالمعروف) ئه و چه ند ئامۆژگارییه م کردن که هیوادارم له مه ودوا عبیرهت وه ربگرن و به ته واوی گوئ له ئامۆژگارییه کانم بگرن. به هیواي خواي گهره به سهر دوژمنانتان دا سهرکه ون.

۱- باوهرتان به خودا (ماجا من عندالله) و په رستنی خودا و پیغه مبه ر (دخ) و به جیگه یانندی ئه رکی ئایینی پته و بی.

۲- یه کیه تی و ته بایی له نیوان خۆتان دا بیاریزن، کاری نه شیواو له به رانه ر یه کتردا مه که ن و چا و چنۆک مه بن؛ به تایبهت له بهرپرسیاره تی و خزمهت کردن دا.

۳- خویندن و زانست و پلهی زانیاریتان به رنه سهره وه؛ بۆ ئه وهی که متر فریوی دژمنان بخۆن.

۴- باوهر به دوژمنان مه که ن، به تایبهت به دوژمنی عه جه م، چونکه به چه ند هۆو ریگاوه عه جه م دوژمنی ئیوه یه، دوژمنی گهل و نیشتمان و ئایینتانه. میژوو سه لماندویه تی که به رده وام له کورد به به هانه یه و به که مترین تاوان ده تانکوژی و له هیچ تاوانیک به رانه ر به کورد ده ست ناگی پته وه.

۵- بۆ چه ند روژیک ژیا نی بی قیمه تی ئه م دنیا یه خۆتان مه فروشن به دوژمن، چونکه دوژمن دوژمنه و جیگه ی هیچ باوهر پیکردنیک نیه.

۶- خیانهت به یه کتری مه که ن، نه خیانه تی سیاسی و نه گیانی و مالی و ناموسی، چونکه خیانه تکار لای خودا مرؤف سووک و تاوانباره، خیانهت به رووی خیانه تکاردا ده گه ریته وه.

۷- ئه گهر یه کیک له ئیوه توانی کاره کانی ئیوه به بی خیانه تکردن ئه نجام بدا، هاوکاری بکه ن، نه وهک له پپناوی چا و چنۆکی و به خیلیدا دژی بوهستن، یان خوا نه کا له سهری بین به جاسوسی بیگانه.

۸. ئەو شوپىنانەي لە دەسيەتنامەكەدا نووسىومە بۆ مزگەوت و نەخۇشخانە و قوتابخانە؛ ئۆيە ھەمووتان داواي بکەن تا دەكرى و سووديان لى وەر دەگىرى.

۹. ئۆيە لە خەبات و ھەول و تىكۆشان مەوەستن؛ تا وەك ھەموو گەلانى دىكە لە ژىر چەپۆكى دوژمانان رزگارتان دەبى، مالى دنيا ھىچ نىە، ئەگەر ولاتىكو ھەبى، سەربەستى يەكو ھەبى؛ مال و خاك و نىشتمانەكە و ھى خۆتان بى، ئەو كاتە ھەموو شتىكتان ھەيە، ھەم مال، ھەم سەروەت، ھەم دەولەت و ئابروو نىشتمانىشتان دەبى.

۱۰. من پىم وا نىە حەقى خودا نەبى، حەقى دىكەم لەسەر بى؛ بەلام ئەگەر كەسىك لاي وابوو، لە كەم تا زۆر شتىكى لاي منە، سەروەتى زۆرم جى ھىشتو، با بچى لە وارىسانم داوا بكاو وەرى بگرىتەو.

تا ئۆيە يەكتر نەگرن، سەرناكەون؛ زولم و زۆر لە يەك مەكەن، چونكە خوا زۆر زوو زالم لەبەين دەباو نابوودى دەكا، ئەو بەلىتى خواوئەندە بىكەم و زىاد، زالم دەرووخى و نابوود دەبى، خوا تۆلەي زولمى لى دەكاتەو.

ھىوادارم ئەوانە لەگوى بگرن و خوا سەركەوتوتان بكا بەسەر دوژمانان دا، وەك سەعدى فەرموويەتى:

مراد ما نصيحت بود و گفتيم

حوالت با خدا كرديم و رفتيم

خزمەتگوزارى گەل و نىشتمان

قازى محەممەد

وەرگىراو لە كىتیبى "سەرۆك كۆمارى كورد لە بەردەم دادگای ئىراندا"

بەرھەفکردنى بەردەين سالىح